

ikke paa nogen Maade vil have, er navnlig Overskattede-kommissionen. Man vil for det første ikke — hverken under den ene eller den anden Form, hverken i mere eller mindre tilsløret Skikkelse — bort fra Formue- og Lejlighedsskatten, og man vil heller ikke have de ny Overskattede-kommissioner, fordi de i Virkeligheden ville være en afgørende Forringelse af Befolkningens Selvbestemmelsesret paa den kommunale Beskatnings Omraade. Man siger til Kommunerne: De Fordele, som saa længe ere blevne holdte frem for jer, og som I i saa høj Grad ønske at naa ved en Ordning af den mellemkommunale Beskatning, faa I ikke, medlemme I underkaste jer disse Overskattede-kommissioner, og det er efter min Mening en ganske uforsvarlig Maade at handle paa, det er en Fremgangsmaade, hvorved man skyder et stort Reformspørgsmaal, som dog en Gang maa løses, tilbage, det er en Fremgangsmaade, hvorved man kommer ind paa en uholdbar Søndersplitelse paa dette Omraade, en Uensartethed i hele vor kommunale Beskatning, som meget hurtig vil vise sig umulig og uigen-nemførlig.

Der var adskillige Punkter, jeg nok kunde ønske at fremhæve, men jeg føler mig ikke fristet til at komme ind paa en Detaillkritik af disse Paragraffer, om hvilke det er givet, at de aldrig nogen Sinde ville blive til Lov. Som sagt, jeg tror, at saaledes som Forslaget her foreligger, vil der ikke blive nogen Mulighed for dets Vedtagelse her i dette Ting, men jeg haaber samtidig, at Forhandlingen om Forslaget maa blive ført videre ogsaa i Aar. Der ventes paa dette Forslag og paa dets Søsterforslag, Forslaget om Formue- og Indkomstskatten, som jeg senere vil komme til at omtale. Jeg opfatter det saaledes, at den højtærede Formand ikke ønsker, at man drager det andet Forslags Behandling ind under dette, og jeg skal saavel med de Udtalelser, jeg kunde have om dette. Man venter med saa stor Længsel paa disse Forslag, at det er vor Pligt, selv om vi, og det med Rette, føle os stødte over den Maade, hvorpaa det andet Ting har behandlet Forslagene, dog at gøre, hvad der kan forenes med vor Overbevisning, for at behandle Forslagene, ikke at skyde Forhandlingen fra os, men fortsætte den og gøre vort yderste for at naa et Resultat. Saaledes opfattede jeg for øvrigt ogsaa det ærede Medlem, som talte før.

De øvrige Forandringer, Forslaget er undergaaet i Landstinget, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Jeg skal kun sige

om dem i al Almindelighed, at jeg tror, at om dem kunde man forholdsvis let naa til Enighed, de ere ikke af saa gennemgribende Natur, at man ikke i et Fællesudvalg eller maaske uden Fællesudvalg vilde kunne komme til Enighed om dem. Det, som er Giften i dette Forslag, er Reglerne om den kommunale Beskatning. Faldt de bort, vilde dette Forslag — tror jeg i alt Fald — kunne gennemføres.

Scavenius: Til Trods for de smukke Ord, som vi have hørt fra de to ærede Talere, som have haft Ordet i Dag, forekommer det mig dog, at Meningen var den, at der ikke er nogen virkelig Udsigt til at faa disse Love gennemførte i en nær Fremtid, og særlig vil jeg sige dette lige over for de Udtalelser, som vi hørte fra den sidste ærede Taler, thi han gik i Virkeligheden langt stærkere imod den Del af det foreliggende Forslag, som jeg for mit Vedkommende tror, man ikke kommer uden om blot ved at stemme den ud. Jeg er saa fuldstændig enig med de to ærede Medlemmer om, at Ret og Retfærdighed fordrer, at disse to Love, som vi have for i Dag, blive gennemførte, og at man derfor fra alle Sider bør søge at komme hinanden i Møde, saa vidt ske kan. Men naar man samtidig hermed har fremhævet den Ulyst, som fra det andet Tings Side formentlig er vist over for disse Lovforslag, og fremhævet den overordentlig store Langsomhed, som man har vist ved Behandlingen af dem, kunde der maaske fra anden Side gøres Gengæld lige over for dette Ting og siges: Ja, have vi været længe om Behandlingen af Indkomstskatteloven og Skatteoverførelsesloven, saa synes det os virkelig, at det høje Folketing har været endnu længere om at behandle Brændevinsloven. Hvad nu i det hele taget angaar det meget vigtige Spørgsmaal, som ligger for, om vi skulle have gennemført en Indkomstskat og Formueskat eller i alt Fald en delvis Formueskat her i Landet eller ikke — jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa det foreliggende Lovforslag, men blot tale om Sagen i sin Almindelighed, som jo ogsaa de to andre ærede Talere have gjort — maa dog alle kunne indse, at det at gennemføre saadanne Forslag maa nødvendigvis tage Tid, maa nødvendigvis tage lang Tid, thi ingen kan jo være ubekendt med, at der mod selve Tanken om en Indkomstskat hævdede sig stærke Røster fra konservativ Side, idet det fra konservativ Side kun var meget faa, som med Glæde gik ind paa denne Tanke, og det dels fordi man ikke